Dosarul nr. 2-19064/2025
2-25123946-12-2-29082025

H O T Ă R Â R E

În Numele Legii

Pronunțată public la data de 05 noiembrie 2025 în mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanță compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Victor Sandu
Grefieri Diana Blîndu
Cu participarea :
Reprezentantului reclamantului Olga Arseni, avocat Frumosu Nicolae
Reclamantei Olga Arseni
Reprezentantului pârâtului Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Vera Șalunova
Reprezentantului intervenientului accesoriu Centrul de Reabilitare a Persoanelor Vârstnice și Persoanelor cu Dizabilități ”Speranța”, Irina Mucan

în sediul instanței, în ședință publică în procedură contencioasă a judecat cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Olga Arseni către Ministerul Muncii și Protecției Sociale, intervenient accesoriu Centrul de Reabilitare a Persoanelor Vârstnice și Persoanelor cu Dizabilități ”Speranța” cu privire la anularea ordinului nr. 96-p § 1 din 29 mai 2025, încasarea plăților salariale și încasarea sumei cheltuielilor de judecată,

a constatat:

La 28 august 2025, Olga Arseni a depus cerere de chemare în judecată către Ministerul Muncii și Protecției Sociale, intervenient accesoriu Centrul de Reabilitare a Persoanelor Vârstnice și Persoanelor cu Dizabilități ”Speranța” cu privire la anularea ordinului nr. 96-p § 1 din 29 mai 2025, încasarea plăților salariale și încasarea sumei cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta menționează că, este angajată în funcția de director la Centrul Republican de Recuperare a Invalizilor şi Pensionarilor ”Speranța” din or. Vadul lui Vodă, actualul Centrul de Reabilitare a Persoanelor Vârstnice şi Persoanelor cu Dizabilități "Speranța", în baza ordinului nr. 560-p din 07 septembrie 2016 privind transferarea ei în această funcție, emis de Ministrul Muncii, Protecției Sociale și Familiei. În aceeaşi dată fiind încheiat şi contractul individual de muncă nr. 21-c.

De asemenea, reclamanta afirmă că, la data de 18 februarie 2025, organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție a dispus începerea urmăririi penale pe faptul unei bănuieli rezonabile de săvârşire a infracțiunilor prevăzute de art. 324 alin. (3)

și art. 325 alin. (3) din Codul penal. Ulterior, la 15 mai 2025 au fost inițiate încă două cauze penale privind infracțiuni de delapidare și corupție – art. 191 alin. (2) lit. b)-d), art. 326 alin. (1) şi art. 324 alin. (3) din Codul penal, toate fiind conexate într-o procedură unică, dosar nr. 2025970113. În contextul acestei cauze penale, la 27 mai 2025 a fost reținută pentru 72 de ore de către CNA, fiind bănuită de corupere pasivă, trafic de influență și delapidare în legătură cu achizițiile publice ale Centrului.

Reclamanta susține că, la data de 29 mai 2025, judecătorul de instrucție a dispus arestarea preventivă a sa pe o durată de 20 de zile, la demersul procurorului. În aceeași zi, Ministrul Muncii și Protecției Sociale, domnul Alexei Buzu, a emis ordinul nr. 96-p §1 prin care a suspendat contractul individual de muncă, începând cu 29 mai 2025, fără plata drepturilor salariale pe perioada suspendării, invocând prevederile art. 76 lit. j) din Codul muncii.

Totodată, menționează că, la baza emiterii ordinului contestat au stat un demers al Agenției pentru Gestionarea Serviciilor Sociale cu Specializare Înaltă – agenție subordonată Ministerului, care, prin adresă oficială către Minister a solicitat luarea unor măsuri administrative față de conducerea Centrului, inclusiv suspendarea din funcție a sa şi numirea unor persoane interimare și o scrisoare a Centrului Național Anticorupție către Minister prin care se comunicau informații despre acțiunile de urmărire penală în desfăşurare și situația persoanelor reținute/inculpate.

Reclamanta susține că, Agenția pentru Gestionarea Serviciilor Sociale cu Specializare Înaltă nu are calitatea de organ de control sau de organ de drept, în sensul art. 76 lit. j) din Codul muncii, iar scrisoarea informativă a CNA nu constituie o cerere formală de suspendare emisă de un organ prevăzut de lege și nici nu a fost însoțită de vreo încheiere a judecătorului de instrucție. Cu toate acestea, pârâtul a procedat direct la suspendarea sa din funcție.

De asemenea, precizează că, ca efect al ordinului de suspendare, a fost împiedicată să îşi exercite atribuţiile de serviciu, fiind lipsită totodată de drepturile salariale aferente. Printr-o adresă din 04 iunie 2025, Agenţia pentru Gestionarea Serviciilor Sociale cu Specializare Înaltă a solicitat Centrului ”Speranța” sistarea plății salariilor către dânsa şi adjuncții săi pe durata suspendării, incluzând stoparea achitării sporului de performanță și a sporului cu caracter specific începând cu luna mai 2025. Astfel, nu a mai primit salariul începând cu data de 29 mai 2025.

Reclamanta menționează că, considerând ilegal şi neîntemeiat ordinul de suspendare, a formulat o cerere prealabilă adresată pârâtului la data de 28 iulie 2025, solicitând revocarea ordinului şi plata drepturilor salariale restante. În motivarea contestaţiei prealabile s-au invocat, în esență, aceleaşi argumente dezvoltate în prezenta acțiune – lipsa unei încheieri a judecătorului de instrucție conform art. 200 din Codul de

procedură penală și inaplicabilitatea art. 76 lit. j) din Codul muncii în circumstanțele date. Însă, prin răspunsul Ministerului Muncii şi Protecției Sociale nr. 19/4081 din 25 august 2025, cererea a fost respinsă, motiv pentru a depus prezenta cerere de chemare în judecată.

Olga Arseni susține că, suspendarea a fost hotărâtă direct prin ordinul ministrului, fără existența unei încheieri a judecătorului de instrucție emisă potrivit art. 200 din Codul de procedură penală, ceea ce contravine flagrant cerințelor legale şi atrage nelegalitatea măsurii de suspendare. La fel, este inaplicabil art. 76 lit. j) din Codul muncii în lipsa unei cereri legale din partea unui organ abilitat care să impună suspendarea sa din funcție. Agenția pentru Gestionarea Serviciilor Sociale cu Specializare Înaltă nu are calitatea de organ de control sau de organ de drept în sensul legii muncii, iar scrisoarea parvenită din partea CNA a avut un caracter informativ și nu echivalează cu o solicitare oficială de suspendare.

Reclamanta Olga Arseni a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată; anularea ordinului nr. 96-p § 1 din 29 mai 2025, încasarea plăților salariale și încasarea sumei cheltuielilor de judecată.

Ulterior, la 01 octombrie 2025, pârâtul Ministerul Muncii și Protecției Sociale a depus referință la cererea de chemare în judecată înaintată de Olga Arseni, prin care a solicitat respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată (f.d. 32 – 34).

În susținerea referinței menționează că, la 29 mai 2025 reclamanta se afla în arest preventiv, ceea ce confirmă imposibilitatea efectivă de a-și îndeplini atribuțiile de serviciu. Iar infracțiunile de care era bănuită reclamanta vizau în mod direct exercitarea atribuțiilor în cadrul Centrului ”Speranța”. Aceste circumstanțe au justificat măsura suspendării, fără drepturi salariale, în temeiul art. 76 lit. j) din Codul muncii.

Cu referire la invocarea de către reclamantă a art. 200 alin. (3) din Codul de procedură penală, pârâtul susține că, reclamanta interpretează eronat prevederile legale, deoarece Codul de procedură penală reglementează măsura judiciară a suspendării provizorii, aplicabilă la solicitarea organului de urmărire penală, pe când Codul muncii permite angajatorului, în mod autonom, aplicarea unei suspendări administrative, fără a aștepta o încheiere judecătorească.

Totodată, menționează că, există o scrisoare oficială a Centrului Național Anticorupție în care se confirmă statutul procesual al reclamantei și suspiciunile grave de corupție și scrisoarea Agenţiei pentru Gestionarea Serviciilor Sociale cu Specializare Înaltă prin care a solicitat angajatorului adoptarea unor măsuri administrative urgente privind conducerea Centrului, în vederea asigurării continuității activității și evitării prejudiciilor. Astfel, aceste documente constituie circumstanțe obiective și suficiente pentru aplicarea art. 76 lit. j) din Codul muncii.

De asemenea, afirmă că, dreptul la salariu este condiționat de prestarea muncii. În perioada arestului preventiv, reclamanta nu și-a exercitat atribuțiile de serviciu, prin urmare, fără muncă prestată nu poate exista obligația angajatorului de a achita salariul.

În aceeași zi, la 01 octombrie 2025, intervenientul accesoriu Centrul de Reabilitare a Persoanelor Vârstnice și Persoanelor cu Dizabilități "Speranța" a depus referință la cererea de chemare în judecată înaintată de Olga Arseni, prin care a solicitat respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată (f.d. 35 – 37).

În susținerea referinței menționează că, contrar afirmațiilor reclamantei, suspendarea din funcție nu a fost abuzivă, ci una necesară și legală, întrucât: faptele investigate sunt grave și afectează integritatea funcției publice de conducere; existența unui risc real privind influențarea anchetei și compromiterea interesului public justifică suspendarea; Ministerul Muncii și Protecției Sociale în calitate de angajator și autoritate publică are obligația de a proteja serviciul public și interesele instituției.

De asemenea, declară că, art. 76 lit. j) din Codul muncii permite suspendarea în caz de cerere a organelor de control sau de drept și nu condiționează valabilitatea suspendării de existenţa unei încheieri a judecătorului de instrucție. Mai mult, nu se cere o formă anume a cererii din partea organului de drept, ci doar o notificare/informare pertinentă despre existența faptelor penale care pot afecta instituţia. În speță, CNA a transmis o notificare oficială către Minister, în care a comunicat existența urmăririi penale, reținerea și arestarea preventivă a reclamantei. Această informare este suficientă pentru ca Ministerul să dispună suspendarea contractului de muncă în baza art. 76 lit. j) din Codul muncii.

Intervenientul accesoriu susține că, în speță este inaplicabil art. 200 alin. (3) din Codul de procedură penală. Or, art. 200 alin. (3) din Codul de procedură penală se referă la suspendarea ca măsură procesual-penală, dispusă de judecător la demersul procurorului, independent de deciziile administrative, iar art. 76 lit. j) din Codul muncii permite suspendarea ca măsură administrativ – disciplinară dispusă de angajator, paralel şi complementar măsurilor procesual – penale.

Cu referire la cerința reclamantei privind încasarea plăților salariale, intervenientul accesoriu susține că, salariul este datorat pentru munca prestată. În perioada în care contractul a fost suspendat, reclamanta nu a prestat muncă, fiind privată de libertate.

În ședința de judecată reclamanta Olga Arseni și avocatul Frumosu Nicolae au susținut cererea de chemare în judecată și au solicitat admiterea integrală a acesteia.

În ședința de judecată Vera Șalunova, reprezentantul pârâtului Ministerul Muncii și Protecției Sociale nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea acesteia, ca fiind neîntemeiată.

În şedinţa de judecată Irina Mucan, reprezentantul intervenientului accesoriu Centrul de Reabilitare a Persoanelor Vârstnice și Persoanelor cu Dizabilități ”Speranța” nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea acesteia, ca fiind neîntemeiată.

Audiind explicațiile participanților, apreciind probele administrate la dosar și raportându-le la circumstanțele concrete ale cauzei, instanța consideră necesar să admită cererea de chemare în judecată înaintată de Olga Arseni, din următoarele considerente.

Conform art. 239 CPC, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Potrivit art. 240 alin. (1) CPC, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Din materialele cauzei se constată că, prin ordinul nr. 560-p din 07 septembrie 2016 s-a ordonat: dna Olga Arseni, director adjunct pe probleme economice al Centrului Republican de Recuperare a Invalizilor și Pensionarilor ”Speranța” or. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău, se transferă în funcție de director în aceeași instituție, cu dreptul la prima semnătură pe documente financiare, începând cu 07 septembrie 2016; se stabilește dnei Olga Arseni sporul pentru vechimea în muncă, în mărime de 15%, ținându-se cont de indemnizațiile de conducere, în conformitate cu hotărârea Guvernului nr. 801 din 20 iulie 2007; se pune în sarcina dnei Olga Arseni, director al Centrului Republican de Recuperare a Invalizilor și Pensionarilor ”Speranța” or. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău de a primi prin actul de predare – primire a valorilor materiale aflate în gestiunea dnei Nadejda Zmuncilă, în decurs de trei zile după transferarea în funcție de director (f.d. 11).

În aceeași zi, 07 septembrie 2016, între Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei în calitate de angajator și Olga Arseni în calitate de salariat a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 21-c, prin care Olga Arseni a fost angajată în calitate de director al Centrului Republican de Recuperare a Invalizilor și Pensionarilor ”Speranța” or. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău. Iar la 05 iunie 2017, între părți a fost încheiat acordul suplimentar nr. 5-c la contractul individual de muncă nr. 21-c din 07 septembrie 2016 (f.d. 12 – 15).

Urmează de reținut că, prin demersul nr. 01/646 din 28 mai 2025, Agenția pentru Gestionarea Serviciilor Sociale cu Specializare Înaltă a adus la cunoștință pârâtului Ministerul Muncii și Protecției Sociale despre reținerea reclamantei Olga Arseni pentru 72 de ore, solicitând analizarea oportunității dispunerii unor măsuri administrative

corespunzătoare, în conformitate cu prevederile legale aplicabile, inclusiv în ceea ce privește suspendarea din funcție și desemnarea unor persoane interimare (f.d. 17).

Prin scrisoarea nr. 03/12-9049 din 29 mai 2025 adresată secretarului de stat, Vasile Cușca, Centrul Național Anticorupție a comunicat că, la 29 mai 2025, Olga Arseni a fost plasată în arest preventiv pentru o perioadă de 20 zile, în temeiul demersului motivat al procurorului și încheierii judecătorului de instrucție (f.d. 18).

Astfel, prin ordinul nr. 96-p § 1 din 29 mai 2025 s-a ordonat suspendarea, începând cu data de 29 mai 2025, a contractului individual de muncă nr. 21-c din 07 septembrie 2016 al doamnei Olga Arseni, director director al Centrului de Reabilitare a Persoanelor Vârstnice și Persoanelor cu Dizabilități (Adulte) ”Speranța” din or. Vadul lui Vodă, fără plata drepturilor salariale pe perioada suspendării, în conformitate cu legislația în vigoare (f.d. 16).

La 28 iulie 2025, avocatul Frumosu Nicolae în interesele reclamantei Olga Arseni a expediat în adresa pârâtului o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea ordinul nr. 96-p § 1 din 29 mai 2025 și achitarea salariului pe perioada suspendării contractului individual de muncă. Prin răspunsul din 28 august 2025, pârâtul Ministerul Muncii și Protecției Sociale a refuzat satisfacerea solicitărilor din cererea prealabilă (f.d. 20 – 22).

În consecință, la 28 august 2025, reclamanta s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată.

Potrivit art. 348 din Codul muncii, jurisdicţia muncii are drept obiect soluţionarea litigiilor individuale de muncă şi conflictelor colective de muncă privind purtarea negocierilor colective, încheierea, executarea, modificarea, suspendarea sau încetarea contractelor colective şi individuale de muncă, a convenţiilor colective prevăzute de prezentul cod, precum şi soluţionarea conflictelor colective privind interesele economice, sociale, profesionale şi culturale ale salariaţilor, apărute la diferite niveluri între partenerii sociali.

Conform art. 354 din Codul muncii, se consideră litigii individuale de muncă divergențele dintre salariat și angajator privind: a) încheierea contractului individual de muncă; b) executarea, modificarea și *suspendarea contractului individual de muncă*; c) încetarea și nulitatea, parțială sau totală, a contractului individual de muncă; d) plata despăgubirilor în cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor de către una din părțile contractului individual de muncă; e) rezultatele concursului; f) anularea ordinului (dispoziției, deciziei, hotărârii) de angajare în serviciu, emis conform art.65 alin. (l); h) alte probleme ce decurg din raporturile individuale de muncă.

Potrivit art. 355 alin. (1) din Codul muncii, cererea privind soluţionarea litigiului individual de muncă se depune în instanţa de judecată:

a) în termen de 3 luni de la data cînd salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său;

b) în termen de 3 ani de la data apariţiei dreptului respectiv al salariatului, în situaţia în care obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale sau de altă natură, ce i se cuvin salariatului.

Astfel, raportând normele legale citate mai sus în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței constatate anterior, instanța de judecată constată că acțiunea lui Olga Arseni a fost depusă în instanță în interiorul termenului legal de 3 luni de zile, or ordinul nr. 96-p § 1 a fost emis la 29 mai 2025, iar acțiunea a fost depusă la data 28 august 2025, din care considerente, instanța de judecată are obligația de a se expune în fond asupra pretențiilor formulate de către reclamantă.

Cu referire la fondul cauzei, instanța de judecată reiterează că, prin ordinul nr. 96-p § 1 din 29 mai 2025 s-a dispus suspendarea contractului individual de muncă cu reclamanta Olga Arseni, începând cu data de 29 mai 2025, în temeiul art. 76 lit. j) din Codul muncii.

Conform art. 76 lit. j) din Codul muncii, contractul individual de muncă se suspendă în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor în caz de: cerere a organelor de control sau de drept, conform legislaţiei în vigoare.

Din sensul normei citate rezultă că, suspendarea contractului individual de muncă nu poate fi dispusă din oficiu de către angajator, ci exclusiv în baza unei cereri parvenite de la un organ competent, investit prin lege cu atribuții de control sau de drept.

Astfel, instanța de judecată reține că, noțiunea de „organe de control” indicată în art. 76 lit. j) din Codul muncii urmează a fi interpretată prin raportare la art. 371 din Codul muncii, care stabilește în mod expres și limitativ autoritățile abilitate să exercite controlul asupra legislației muncii, respectiv Inspectoratul de Stat al Muncii și Sindicatele. Or, orice interpretare extensivă a acestei noțiuni ar conduce la extinderea nejustificată a cazurilor de suspendare a contractului individual de muncă, contrar principiului legalității și protecției salariatului.

În această ordine de idei, instanța constată că, Agenția pentru Gestionarea Serviciilor Sociale cu Specializare Înaltă nu are calitatea de organ în sensul articolului 371 din Codul muncii și respectiv nu este investită prin lege cu competența de a formula cereri privind suspendarea contractului de muncă.

Totodată, potrivit pct. 2 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Agenției pentru Gestionarea Serviciilor Sociale cu Specializare Înaltă, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 955 din 06 decembrie 2023, Agenția este autoritate administrativă în subordinea Ministerului Muncii și Protecției Sociale responsabilă de

gestionarea serviciilor sociale cu specializare înaltă și de implementarea politicii statului în domeniile de activitate ce îi sunt încredințate.

Conform pct. pct. 6 și 7 din același Regulament, misiunea Agenției este gestionarea serviciilor sociale cu specializare înaltă în vederea sporirii calității acestora și implementarea politicilor statului în domeniile de activitate ce îi sunt încredințate. Agenția realizează funcțiile stabilite de prezentul Regulament în următoarele domenii de activitate: 1) asigurarea accesului beneficiarilor la servicii sociale cu specializare înaltă; 2) prevenirea instituționalizării și dezinstituționalizarea beneficiarilor de servicii sociale cu specializare înaltă; 3) gestionarea mijloacelor Fondului de susținere a populației.

Astfel, instanța menționează că, atribuțiile Agenției pentru Gestionarea Serviciilor Sociale cu Specializare Înaltă sunt strict limitate la domeniul gestionării și implementării politicilor în sfera serviciilor sociale, fără a include competențe de supraveghere sau control asupra respectării legislației muncii sau intervenție în raporturile individuale de muncă, inclusiv prin înaintarea unor cereri de suspendare a contractelor individuale de muncă.

În consecință, instanța apreciază ca neîntemeiate argumentele pârâtului și intervenientului accesoriu precum că suspendarea contractului de muncă ar fi fost justificată de demersul Agenției pentru Gestionarea Serviciilor Sociale cu Specializare Înaltă.

În cotinuare, cu referire la scrisoarea Centrului Național Anticorupție nr. 03/12-9049 din 29 mai 2024, instanța de judecată atestă că, din conținutul ordinului nr. 96-p § 1 din 29 mai 2025, rezultă că, suspendarea contractului individual de muncă a fost dispusă în baza demersului Agenției pentru Gestionarea Serviciilor Sociale cu Specializare Înaltă și ținând cont de informațiile din scrisoarea Centrului Național Anticorupție, fără ca în ordin să fie indicat expres că măsura a fost dispusă la scrisoarea/cererea Centrului Național Anticorupție.

Mai mult ca atât, analizând conținutul scrisorii Centrului Național Anticorupție, instanța constată că aceasta nu reprezintă o cerere de suspendare a contractului individual de muncă în sensul art. 76 lit. j) din Codul muncii, ci constituie un răspuns la solicitarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale prin care informează pe ultimul despre acțiunile efectuate de ofițerii anticorupție în cadrul cauzei penale pornită pe fapte de corupție și de delapidare a averii străine, unde reclamanta Olga Arseni are statut de învinuită.

Prin urmare, reieșind din normele enunțate supra în coroborare cu materialele cauzei și faptele constatate de instanța de judecată, se atestă cu certitudine temeinicia admiterii cerinței reclamantei privind anularea ordinul nr. 96-p nr. 1 din 29 mai 2025

emis de Ministerul Muncii și Protecției Sociale, ”Cu privire la suspendarea contractului individual de muncă”, emis în privința lui Olga Arseni.

Totodată, cu referire la invocarea de către reclamantă a art. 200 din Codul de procedură penală, instanța reține că dispozițiile articolului citat nu sunt aplicabile în prezenta speță. Or articolul dat se referă la suspendarea provizorie din funcție a bănuitului, învinuitului, inculpatului și se aplică prin încheierea judecătorului de instrucție, la demersul procurorului sau în cursul judecării cauzei, de către instanța de judecată, la demersul procurorului. În speță, suspendarea contractului invidual de muncă al reclamantei a fost dispusă ca măsură administrativă, în temeiul legii speciale – Codul muncii.

De altfel, art. 200 alin. (8) din Codul de procedură penală, prevede în mod expres că, prevederile prezentului articol nu se aplică persoanelor care sunt suspendate din funcție în baza legilor speciale.

Potrivit art. 75 alin. (2) din Codul muncii, suspendarea contractului individual de muncă presupune suspendarea prestării muncii de către salariat şi a plăţii drepturilor salariale (salariu, sporuri, alte plăţi) de către angajator, cu excepția cazurilor de detașare a salariaților în calitate de experți naționali la instituțiile și organismele Uniunii Europene în condițiile actelor normative speciale.

Conform art. 329 alin. (1) și art. 330 alin. (1) din Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material şi cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligaţiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. Angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci.

În consecință, având în vedere că instanța a admis cerința principală a reclamantei privind anularea ordinul nr. 96-p nr. 1 din 29 mai 2025 emis de Ministerul Muncii și Protecției Sociale, ”Cu privire la suspendarea contractului individual de muncă”, emis în privința lui Olga Arseni, instanța va admite și cerința subsecventă de obligare a Ministerul Muncii și Protecției Sociale să calculeze și să-i achite lui Olga Arseni suma salariului pentru perioada în care contractul individual de muncă nr. 21-c din 07.09.2016 a fost suspendat. Or, pe durata suspendării contractului individual de muncă, plata drepturilor salariale a fost întreruptă.

Conform art. 94 alin. (1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile

de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Având în vedere că Olga Arseni a avut câștig de cauză, acesteia urmează să îi fie compensate cheltuielile de judecată suportate, și anume suma de 200 lei cu titlu de taxă de timbru, conform notei de plată nr. A00491502410482 din 28 august 2025 (f.d. 2).

În conformitate cu art. 236, 238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată, –

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite integral cererea de chemare în judecată înaintată de Olga Arseni către Ministerul Muncii și Protecției Sociale, intervenient accesoriu Centrul de Reabilitare a Persoanelor Vârstnice și Persoanelor cu Dizabilități ”Speranța” cu privire la anularea ordinului nr. 96-p § 1 din 29 mai 2025, încasarea plăților salariale și încasarea sumei cheltuielilor de judecată.

Se anulează Ordinul nr. 96-p nr. 1 din 29 mai 2025 emis de Ministerul Muncii și Protecției Sociale, ”Cu privire la suspendarea contractului individual de muncă”, emis în privința lui Olga Arseni.

Se obligă Ministerul Muncii și Protecției Sociale, să calculeze și să-i achite lui Olga Arseni, a.n. *****, suma salariului pentru perioada în care contractul individual de muncă nr. 21-c din 07.09.2016 a fost suspendat.

Se încasează de la Ministerul Muncii și Protecției Sociale, în beneficiul lui Olga Arseni, a.n. *****, suma de 200 lei (două sute lei) cu titlu de taxă de timbru.

Se explică dreptul părților şi participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecătorul Victor Sandu